

[Ole Vagn Christensen]

Det er også det, man har kunnet konstatere: at den sats skal hæves, og som jeg har forstået arbejdsministeren, har hun også talt om, at der vil være visse situationer, hvor hun også finder at det vil være rimeligt at gennemføre det.

Men lad os tage den dyst. I Socialdemokratiet har vi den opfattelse, at det også skal kunne betale sig at være aktiv i stedet for at være passiv.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det er jo lige netop derfor, at vi lavede aktiveringsforliget i fjor. Det er os, der har sat det arbejde i gang, der hed »fra passiv til aktiv«. Det er der ingen tvivl om.

Når jeg hører Socialdemokratiet, opfatter jeg det igen, som om regeringsgrundlaget er ved at bryde sammen. Det har vi jo allerede oplevet flere gange i dag og altså også nu, for nu blæser Socialdemokratiet på de besparelser, som skulle finansiere arbejdsmarkedspolitikken. Det vil sige, at Socialdemokratiet står her og henter penge udefra til arbejdsmarkedspolitikken.

Så må jeg spørge Socialdemokratiet: Vil man øge statens udgifter, eller vil man øge skattetrykket, når man pludselig blæser på besparelsesprincippet? Det, det drejer sig om, er, at vi her har en arbejdsmarkedspolitik, hvor dette har været en del af finansieringen. Den blæser Socialdemokratiet nu på. Hvor henter Socialdemokratiet pengene? Hos skatteborgerne? Eller ved øget underskud, dvs. hos næste generation?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu håber jeg ikke, at hr. Per Stig Møller er økonom, for så er der i hvert fald noget, som hr. Per Stig Møller får brug for: at anskueliggøre, hvad det er for et universitet, der har givet ham denne økonomiske belæring.

Sådan som jeg oplever situationen, og sådan som vi oplever virkeligheden, er der ingen, der gør brug af ordningerne, og det betyder, at de besparelser, man har prøvet på at opnå, i virkeligheden er blevet til noget fiktivt, noget, der ikke eksisterer i virkelighedens verden. Man udbetaler fortsat 100 pct. i stedet for at få noget, som vi kunne være fælles om, som kunne

udvikle, og som kunne nyttiggøre hele ledighedssituationen. Det er den debat og den polemik, vi meget gerne indgår i en drøftelse af, således at vi kommer til at tale om de reelle økonomiske forhold.

Helge Sander (V):

I erkendelse af de mange ledige har Venstre indgået et forlig om en justering af den aktive-ringsaftale, som vi lavede i maj sidste år.

Det er vist ikke ubekendt for nogen, at arbejdstilbud og uddannelsesstilbud og alle de forskellige ting, vi har koblet på, ikke er tiltag, vi får ubetinget ros for. Mange af de kunstige ordninger giver os i hvert fald ofte flere skældud end skulderklap, fordi de generer det ordinære arbejdsmarked og giver en urimelig konkurrenceforvridning.

Derfor vil vi også gerne fastslå, at alle de forskellige tiltag, som vi har diskuteret i de seneste år og har på dagsordenen i dag, er forsøgsordninger, som udløber med dette års udgang.

Det vil vi meget gerne fastslå, og vi vil også gerne sige, at mange af de ting, vi har stykket sammen, ikke er udtryk for, at vi legitimerer disse kunstige ordninger for bestandig.

Vi mener faktisk, at man – lidt i forlængelse af det, der udspandt sig under den seneste debat – skulle kaste det hele over bord og starte på en frisk med noget, der er betydelig mere effektivt og betydelig enklere, således at alle arbejdsmarkedets parter og alle involverede kan forstå det. For vi ved jo alle sammen, at det er et problem alene at finde rundt i den jungle, som vi jo har været med til at lave alle sammen.

I øvrigt vil jeg gerne herfra kvittere for den invitation, som statsministeren har udsendt her over middag til folketingspartiernes arbejdsmarkedsordførere, således at vi får mulighed for at deltage i regeringens konference om orlov og uddannelse, der skal finde sted i næste uge. Det er vi selvsagt meget tilfredse med. Vi har også store forventninger til den, for vi håber og tror på, at man vil lægge noget på bordet, der har betydelig større perspektiv i sig end det, vi tidligere har oplevet på dette område.

For så vidt angår de tre forslag, forhandlingen drejer sig om her, vil jeg gerne pege på fire forhold, som vi synes det vil være positivt trods alt at få afprøvet i de sidste måneder af 1993.